Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26568
Copyright: Admont, Benediktinerstift

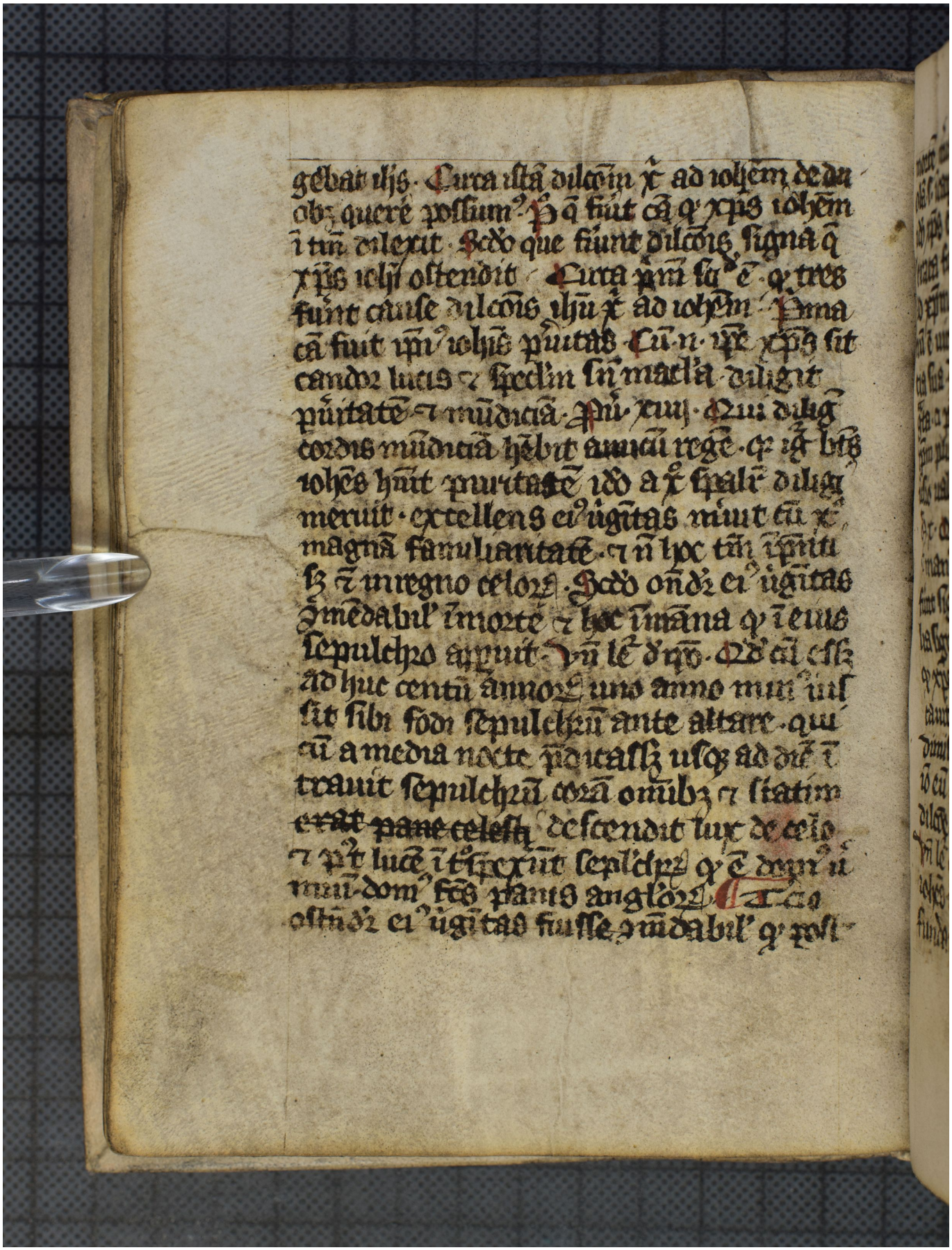

gebat ihs. Circa ista dilcōin xt ad iohem de du
obz querē possum. Ho q fuit cā q xpis iohem
i tn dilexit. Sedo que fuunt dilcōis signa q
xpis iohi ostendit. Circa pmm su e q tres
sunt cause dilcōis ihu xt ad iohem. Prima
cā fuit ipi iohis puritas. Cū n ipe xpis sit
candor lucis ⊃ spec'lm sn macl'a diligit
puritatē ⊃ mundicia. Pnu xcus. Qui dilig
cordis mundicia habet amicū rege. Ex ig bts
iohes habuit puritatē ideo a xt spali diligi
meruit. excellens ei ugitas mnut ei xt
magna familiaritate. ⊃ n hoc tn ipiti
sz ⊃ in regno celoz. Sedo ondit ei ugitas
immedabil' in morte ⊃ hoc in mana q i eius
sepulchro apparuit. Vn le dicit. Qd cl esse
ad huc centū annoz uno anno mun nul
lus sibi fodi sepulchrū ante altare. qui
cū a media nocte pducassz usq ad die i
traiuit sepulchrū coza omnibz ⊃ statim
~~erat pane celesti~~ descendit lux de celo
⊃ pt lucē i t spexerūt sepl'chr q e dnm n
mū dom fes pānis anglōz. Ita ea
ostendit ei ugitas fuisse immedabil' q posl